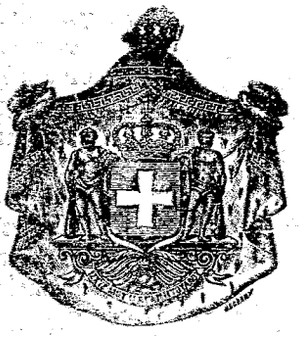

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 34 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

1914

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι

Νόμος 149 περὶ τῆς εἰς ἀπάντησιν ὑποχρεώσεως τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐταῖς ἀναφορῶν. (ἀναδημοσίευσις). 1

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐν Καλάμαις Λαϊκῆς καὶ ἀπόρων παίδων σχολῆς Νικολάου καὶ Ρεγγίνας Πανταζοπούλου. 2

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

Περὶ καταργήσεως τῶν ἐν Ἠπείρῳ ὑποταμείων. 3

Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ «Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν». 4

Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ «Ἰταισματοδικείου Ἀθηνῶν». 5

Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυλάκων, βαθμούχων καὶ ἁπλῶν ἐν τοῖς σωφρονιστηρίοις Συγγροῦ, Ἀβέρωφ καὶ Κερκύρας (ἀναδημοσίευσις). 6

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν πασχόντων Ἠπειρωτικῶν πληθυσμῶν. 7

Περὶ κατατάξεως εἰς τὴν οἰκείαν κλᾶσιν τοῦ δημοτικοῦ βασιλογίου γυναικείων πίλων ἀστολίστων. 8

(1)

Περὶ τῆς εἰς ἀπάντησιν ὑποχρεώσεως τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐταῖς ἀναφορῶν.

Νόμος 149

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀναφοραὶ ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰσὶν αἱ διαλαμβάνουσαι αἰτιάσεις κατὰ τῆς ἐνεργείας ἢ παραλείψεως ἀρχῆς τινός, μὴ ἀπατελοῦσαι δὲ εἰδικὸν ἐκ τοῦ νόμου ἔνδικον μέσον κατὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως, καὶ ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὴν κατὰ νόμον ἁρμοδίαν ἀρχήν, εἰς ἣς τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὡς καλουμένης κατὰ νόμον εἰς ἐνέργειαν, ἢ προϊσταμένης τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου. Ἐξαιροῦνται ἰδίως πᾶσαι αἱ πρὸς δικαστικὰς ἀρχὰς αἰτήσεις, αἱ φέρουσαι τὸν χαρακτῆρα διαδικαστικῶν πράξεων τῆς ἀστικῆς ἢ ποινικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα δημοσία ἀρχή, πρὸς ἣν ὑποβάλλεται τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφορῶν παρ' ἰδιώτου ἢ νομίμου προσώπου, νομίμως συντεταγμένη, ὀφείλει ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ν' ἀπαντήσῃ ταχυδρομικῶς, γνωστοποιοῦσα τῷ ἀναφεροµένῳ τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἢ γενομένην ἐνέργειαν. Ἐν ἡ περιπτώσει διὰ τῆς γνωστοποιηθείσης ἐνεργείας δὲν τερματίζεται ἡ ὑπόθεσις, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ὀφείλει ν' ἀνακοινώσῃ τὴν ὁριστικὴν ἔκβασιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἤθελεν ἐπακολουθήσῃ αὕτη καὶ περιέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς.

Πρὸς τοῦτο οἱ ἀναφερόμενοι δέον νὰ σημειῶσιν ἐν τῇ αἰτήσει αὐτῶν τὴν διεύθυνσίν, εἰς ἣν ἤθελε σταλῇ ἡ ἀπάντησις.

(*) Ἀναδημοσιεύεται, καθόσον ἡ γενομένη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1914 φύλλου τοῦ παρόντος τεύχους ἐγένετο ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου.

Ἄρθρον 3

Δημόσιος ὑπάλληλος παραλιπὼν τὴν ἀπαντήσιν εἰς ἀναφορὰν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω εἰδικωτέρους ὅρους, ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προστίμου δραχ. 20 μέχρι διακοσίων καὶ ἐν ὑποτροπῇ προσωρινῆς παύσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐπιβαλλομένην διὰ τῆς ἁρμοδίας πειθαρχικῆς ὁδοῦ, ἐπιφυλαττομένης δὲ καὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ ὁσάκις ἤθελε λόγῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν συντρέχει νόμιμος ἐπὶ τούτῳ περίπτωσις.

Ἐπὶ ἀναφορῶν ἀπευθυνομένων πρὸς Ὑπουργοὺς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀπαντήσεως καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ εὐθύνην ὑπέχουσιν οἱ ἁρμόδιοι τμηματάρχαι, τῆς προθεσμίας λογιζομένης ἀφ' ἧς παρεδόθη αὐτοῖς ἡ ἀναφορὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ τῆς σχετικῆς πρὸς ἐνέργειαν ἐντολῆς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Δ. Πανᾶς
Κ. Δ. Ρακτιβὰν
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος
Ἀλ. Ν. Διομήδης
Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος
Κ. Δεμερτζῆς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐν Καλάμαις Λαϊκῆς καὶ ἀπόρων παίδων σχολῆς Νικολάου καὶ Ρεγγίνας Πανταζοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 16 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1911 Β. διατάγματος ἐγκεκριμένου καταστατικοῦ τῆς ἐν Καλάμαις «Λαϊκῆς καὶ ἀπόρων παίδων Σχολῆς Νικολάου καὶ Ρεγγίνας Πανταζοπούλου», ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς τελευταίας ταύτης καὶ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω καταστατικοῦ ὡς ἑξῆς :

«Τὴν Σχολὴν θέλει διοικεῖ τὸ ἑξῆς ἐπταμελὲς διοικητικὸν » συμβούλιον.

» 1) Ὁ ἑκάστοτε Ἐπίσκοπος Μεσσηνίας, 2) ὁ ἑκάστοτε » γυμνασιάρχης Καλαμῶν, 3) εἷς δημοτικὸς σύμβουλος τῆς » πλειονότητος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Καλαμῶν, ἐκλεγό- » μενος ἑκάστοτε, 4) ὁ ἑκάστοτε πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλ- » λόγου Καλαμῶν, 5) ὁ Νικόλαος Π. Ψάλτης, ἔμπορος, 6) ὁ » Νικ. Ἀρ. Πανταζόπουλος, τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος, 7) ὁ » Πέτρος Α. Χριστοφιλόπουλος».

Τὸ δὲ θον ἄρθρον ὡς ἑξῆς :

«Οἱ ἑκάστοτε Ἐπίσκοπος Μεσσηνίας, γυμνασιάρχης Καλα- » μῶν, δημοτικὸς σύμβουλος, πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλό- » γου, εἰσέρχονται αὐτοδικαίως εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ προκατό- » χου των, τὸν δ' ἀναπληρωτὴν τοῦ μὴ ἀποδεξαμένου, παραιτη- » θέντος ἢ ἐκλιπόντος ὁπωσδήποτε Νικ. Π. Ψάλτου, Νικ. Ἀρ. » Πανταζοπούλου, Πέτρου Α. Χριστοφιλοπούλου, ἐκλέγουσι τὰ » λοιπὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐν κανονικῇ συνεδρίᾳ, » τοῦ μὲν τοῦ Νικ. Π. Ψάλτου ἐκ τῆς οἰκογενείας Παντελ. Ν. » Ψάλτου, τοῦ δὲ τοῦ Νικ. Ἀρ. Πανταζοπούλου ἐκ τῆς οἰκογε- » νείας τοῦ Ἀχιλλέως Πανταζοπούλου, τοῦ δὲ τοῦ Πέτρου Χρι- » στοφιλοπούλου ἐκ τῆς οἰκογενείας Λεωνίδου Ν. Καπετανάκη, » ἀδιακρίτως ἀρρενογονίας ἢ θηλυγονίας».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἀριθ. 13848. (3)

Περὶ καταργήσεως τῶν ἐν Ἠπείρῳ ὑποταμείων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Δυνάμει τῶν ΔΡΛΔ΄ καὶ 80 νόμων τοῦ 1913 καὶ τοῦ «περὶ συγχωνεύσεως τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν» Β. διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1913, καταργοῦμεν τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ταμείων Πρεβέζης, Ἀργυροκάστρου καὶ Κονίτσης συσταθέντα ὑποταμεῖα, ἤτοι δύο ἐν Πρεβέζῃ, δύο ἐν Ἀργυροκάστρῳ καὶ ἓν ἐν Κονίτσῃ. Ἀπολύομεν δὲ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑποταμίου τοὺς ἐν αὐτοῖς ὑπηρετοῦντας ὡς τοιούτους:

Ἀριστ. Τζόβαν Πρεβέζης
Μαργαρ. Δαγκλῆν »
Μίνωα Δρόσον Ἀργυροκάστρου
Κ. Μαργιώλην »
Παναγ. Βρύσην Κονίτσης.

Τοὺς εἰρημένους διορίζομεν εἰσπράκτορας παρὰ τοῖς ταμείοις, εἰς ὧν τὴν δικαιοδοσίαν ὑπήγοντο ὡς ὑποταμίαι.

Τοὺς τυχὸν διορισθέντας εἰσπράκτορας τῶν καταργουμένων ὑποταμείων διορίζομεν εἰσπράκτορας παρὰ τοῖς ταμείοις, εἰς ἃ ταῦτα ὑπήγοντο.

Οἱ ὡς ἄνω διοριζόμενοι εἰσπράκτορες θέλουσιν ἀπολαμβάνῃ τῶν διὰ τῆς ἡμετέρας ὑπ' ἀριθ. 11722 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως ὁρισθέντων μισθοῦ καὶ ποσοστῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἀριθ. 4321. (4)

Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ «Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν».

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1914 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 137 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1913 «περὶ Εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων», τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου τούτου καὶ τὸ ἄρθρον 262 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ἐπικυροῦμεν τὸν ὑπὸ χρονολογίαν 3 Φεβρουαρίου 1914 ὑποβληθέντα ἡμῖν κανονισμὸν

τῶν ἐργασιῶν τοῦ «Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν», οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου 1914.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἀριθ. 3561. (5)

Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ «Πταισματοδικείου Ἀθηνῶν».

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1914 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 137 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1913 «περὶ Εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων», τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου τούτου καὶ τὸ ἄρθρον 262 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ἐπικυροῦμεν τὸν ὑπὸ χρονολογίαν 1 Φεβρουαρίου 1914 ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ «Πταισματοδικείου Ἀθηνῶν», οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου 1914.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἀριθ. 3737. (6)

* *Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυλάκων, βαθμούχων καὶ ἁπλῶν ἐν τοῖς σωφρονιστηρίοις Συγγροῦ, Ἀβέρωφ καὶ Κερκύρας.*

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθον 16 τοῦ περὶ ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλάκων ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Κράτους 123 νόμου, ὁρίζομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλάκων, βαθμούχων καὶ ἁπλῶν, ἐν ἑκάστῃ τῶν τριῶν φυλακῶν ἐν αἷς ἐφηρμόσθη τὸ διὰ τοῦ ἀνωτέρω νόμου εἰσαχθὲν σύστημα ὡς ἑξῆς :

1) Ἐν ταῖς σωφρονιστικαῖς φυλακαῖς Συγγροῦ, εἰς ἕνα ἀρχιφύλακα, εἰς τέσσαρας ὑπαρχιφύλακας, εἰς δύο φύλακας λογιστὰς καὶ εἰς εἴκοσι τέσσαρας φύλακας.

2) Ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Ἀβέρωφ καὶ τῷ παραρτήματι τούτου, εἰς ἕνα ἀρχιφύλακα, εἰς τρεῖς ὑπαρχιφύλακας, εἰς ἕνα λογιστὴν καὶ εἰς εἴκοσι δύο φύλακας.

3) Ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας, εἰς ἕνα ἀρχιφύλακα, εἰς τρεῖς ὑπαρχιφύλακας, εἰς ἕνα φύλακα λογιστὴν καὶ εἰς δέκα ὀκτὼ φύλακας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς δημοσιευθὲν ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου ἐν ὑπ' ἀριθ. 31 τῆς 6 Φεβρουαρίου 1914 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρόντος τεύχους.

Ἀριθ. 5274. (7)

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν πασχόντων Ἠπειρωτικῶν πληθυσμῶν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1898 Β. διάταγμα περὶ ἐράνων, ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐν Ἀθήναις ἀποτελουμένης ἐκ τῶν δεσποινίδων Ἑλένης Π. Δαμαλᾶ, Σοφίας Πάλλη, Λίνας Σ. Λάμπρου, Ἀραβαντινοῦ, Αἰκατερίνης Π. Κουτσαλέξη, Ἀσπασίας Βότσαρη καὶ Ἀριστέας Π. Δαγκλῆ καὶ παρέχομεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴ ταύτην τὴν ἄδειαν νὰ συλλέξῃ ἐράνους καθ' ἅπαν τὸ Κράτος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων Ἠπειρωτικῶν πληθυσμῶν.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω ὁλόκληρος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἀριθ. 2589. (8)

Περὶ κατατάξεως εἰς τὴν οἰκείαν κλᾶσιν τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου γυναικείων πίλων ἀστολίστων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 439 π. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ τελώνου Κεφαλληνίας, ἐξ ἧς προκύπτει, ὅτι ἠγέρθη ἀμφισβήτησις μεταξὺ τοῦ παραλήπτου Λαυρεντίου Βανδώρου καὶ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀργοστολίου, περὶ τῆς κατὰ τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον κατατάξεως πίλων γυναικείων ἀστολίστων, τοῦ μὲν παραλήπτου διατεινομένου ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὴν κλάσιν 210 ἐδάφ. 10 τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου, τοῦ δ' ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν ἰσχυριζομένου ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν κλάσιν 210 ἐδάφ. 11, τοῦ τελώνου ἀποφανθέντος ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν κλάσιν 210 ἐδάφ. 11, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 27 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΥΚΑ' τῆς 20 Νοεμβρίου 1909 «περὶ τελωνιακῶν ἀμφισβητήσεων» ἐπιτροπῆς·

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», ἀποφασίζομεν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶδος πρέπει νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν δασμολογικὴν κλάσιν 210 § 10 τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου ὡς πῖλοι γυναικεῖοι ἀστόλιστοι (καλόται ἐν γένει ἀλλοδαπῆς) μὲ ἀξίαν δραχμῶν 7 ἕκαστος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.